

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 K 004287 21 Kv 9

Novi Travnik, 30.08.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Senad Begović predsjednik vijeća, Stana Imamović i Nijaz Krnjić članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Dujo, u postupku odlučivanja o zahtjevu braniteljice osuđenog S. B., Mirne Delalić advokata iz Tuzle, za ponavljanje pravomoćno okončanog krivičnog postupka presudom ovoga suda broj 06 0 K 004287 12 K od 24.12.2013. godine, a nakon što je Vrhovni sud Federacije BiH rješenjem broj 06 0 K 004287 21 Kž 6 od 14.06.2021. godine ukinuo rješenje ovog suda broj 06 0 K 004287 20 Kv 8 od 26.02.2021.godine, po osnovu iz člana 346. stav 1. i 348. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“ broj 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/04, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10 i 8/13), dana 30.08.2021. godine donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Odbija se kao neosnovan zahtjev braniteljice osuđenog S. B. sin M. i majke M.1, rođena B., rođen... godine u mjestu R., općina N. T., trenutno na izdržavanju kazne zatvora u Kaznionici Glina, R. H., JMBG:..., oženjen, otac troje punoljetne djece, za ponavljanje krivičnog postupka pravomoćno okončan presudom ovoga suda broj 06 0 K 004287 12 K od 24.12.2013. godine koja je djelimično preinačena presudom Vrhovnog suda Federacije BiH broj 06 0 K 004287 14 Kž 3 od 25.02.2015. godine.

Obrazloženje

Zahtjevom od 15.05.2020. godine koji je za osuđenog S. B. podnijela braniteljica Mirna Delalić, advokat iz Tuzle, traži se ponavljanje pravomoćno okončanog krivičnog postupka presudom ovoga suda broj 06 0 K 004287 12 K od 24.12.2013. godine koja je djelimično preinačena presudom Vrhovnog suda Federacije BiH broj 06 0 K 004287 14 Kž 3 od 25.02.2015. godine. Zahtjev je podnesen iz razloga propisanih članom 343. stav 1. tačka c.) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH. U bitnom navodi da je, sin osuđenog Z. B., nakon pravomoćnosti presude saznao da A. P. iz T. ima određena saznanja o događaju od 30.09.2011. godine i da je na te okolnosti 11.03.2020. godine u njenoj kancelariji dao izjavu u pisanoj formi koju je istog dana ovjerio kod notara Jadranke Škarica iz Tuzle i da zbog stanja nesreće u Federaciji BiH prouzrokovano širenjem pandemije korona virusa, zahtjev nije ranije podnesen. U odnosu na razloge za ponavljanje postupka navodi da saznanja ovog svjedoka mogu dovesti do oslobađanja osuđenog S. B. ili eventualno da bude osuđen po blažem krivičnom zakonu, da je u postupku koji je vođen pred ovim sudom odbrana osuđenog dokazima koji su bili dostupni u tom periodu, osporavala navode optužnice i da se ovaj zahtjev ne podnosi iz tih razloga, nego iz razloga što je nakon pravomoćnosti presude ovog suda odbrana pribavila novi dokaz, odnosno da su svjedoku A. P. iz T. poznate

okolnosti o kritičnom događaju od 30.09.2011. godine i da je svoja saznanja prenio sinu osuđenog 2019. godine o čemu je dao izjavu u pisanoj formi u njenoj kancelariji koja je ovjerena kod notara. S obzirom da su te činjenice na glavnom pretresu potvrdili i svjedoci A. S. i V. Č., čijim iskazima prvostepeni i Vrhovni sud nisu poklonili vjeru, nego iskazima iz istrage i da ovaj svjedok ima i posrednih saznanja o događaju koji se desio unutar ugostiteljskog objekta. U tom pravcu navodi da je A.P.poznavao oštećenog Z. J. kao naprasitog i silnog čovjeka, da ga je vidio ispred objekta nakon ovog događaja i čuo da je konobarima rekao „ubio sam ono govno, dobro pazite šta pričate pred policijom, da ne bih i vas pobio“ i da im je prijetio da će im pobiti žene i djecu i cijelu familiju. Stoga smatra da bi se u ponovljenom postupku, saslušanjem ovog svjedoka moglo utvrditi da se događaj nije desio na način kako je to opisano u optužnici, odnosno da je na osuđenog S. B. prvi pucao oštećeni Z.J., te da ga je osuđeni ranio u samoodbrani ili pak u prekoračenju nužne odbrane, jer nije sporno da je i sam u tom događaju zadobio teške tjelesne povrede opasne po život i da su svjedoci A. S. i V. Č. dali logično obrazloženje zbog čega su na glavnom pretresu sam događaj opisali drugačije nego u istrazi, jer_kada se dovedu u vezu iskazi ovih svjedoka sa glavnog pretresa sa saznanjima koje ima A. P., očigledno je da se događaj desio upravo na način kako su ga opisali na glavnom pretresu, stoga bi saslušanje A.P. u ponovljenom postupku moglo imati odlučujući značaj i uticaj na drugačiju ocjenu iskaza svjedoka A. S. i V. Č. kao i drugačiju ocjenu i vjerodostojnost iskaza samog S. B. koji u istrazi kao i na glavnom pretresu nije sporio da je sa D.Š. i još nekoliko osoba došao u objekat kod oštećenog Z. J., ali ne sa namjerom da ga liši života nego da na miran način razriješe međusobne probleme, da je prilikom ulaska u objekat oštećeni već držao pištolj u ruci zbog čega ga je upozorio da nema pucanja, a ostalima rekao da legnu na pod, što su potvrdili svjedoci A.S. i V. Č., koje činjenice je nakon događaja saznao A. P. od V. Č., da je oštećeni ranio osuđenog u stomak i nanio mu tešku tjelesnu povredu od koje je jedva preživio i da je nakon toga uzvratio pucanj prema oštećenom, ali ga nije pogodio, čemu ide i prilog činjenica da je oštećeni sam izašao ispred objekta i rekao prisutnima da je ubio B. S., što je potvrdio i svjedok I. K.. Upravo na ove okolnosti se i predlaže saslušanje novog svjedoka čime bi se otklonile sve sumnje koje su očito bile prisutne i kod prvostepenog i Vrhovnog suda u pogledu valjanosti iskaza A. S. i V. Č. koje su dali na glavnom pretresu i radi pravičnosti postupka, cjelokupna situacija bi se mogla sagledati iz drugog ugla, posebno radi utvrđenja bitne činjenice da li je kod osuđenog i ostalih koji su došli u objekat oštećenog postojao „prethodni dogovor“ i umišljaj osuđenog za počinjenje krivičnog djela ubistva, budući da na te okolnosti optužba nije izvela ni jedan dokaz, da od utvrđenja činjenice ko je prvi pucao zavisi da li je osuđeni pucao u samoodbrani ili prekoračenju nužne odbrane, ali da se u svakom slučaju ne može raditi o krivičnom djelu ubistva, jer ni za prvostepeni sud nije sporno (strana 25 obrazloženja presude), da je iz oružja koje je kod sebe imao osuđeni ispaljen samo jedan metak i nije pogodio oštećenog, zbog čega nije utvrđena ni činjenica ko je pucao u oštećenog. Posebno naglašava da je ostala nerazjašnjena činjenica zbog čega oštećeni nije odmah prevezen u bolnicu nego nakon više od sat vremena, što proizilazi iz medicinske dokumentacije, ali i iz iskaza M. B. koji je potvrdio da oštećeni nije želio izaći iz vozila, iz čega se može izvesti zaključak da je bio svjestan radnji koje je počinio prema osuđenom, misleći da ga je ubio, a što sve potvrđuje i novi svjedok A. P. Kako odbrana osuđenog u toku postupka, niti njegova porodica, nije mogla znati za saznanja A. P. jer o tome nikome nije govorio, smatra da su ispunjene pretpostavke za ponavljanje pravomoćno okončanog postupka po osnovu člana 343. stav 1. tačka c.) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, jer je pravo optuženog i njegove odbrane da prikupljaju dokaze propisano odredbom člana 276. stav 2. tačka b.)

Zakona o krivičnom postupku, a dokaze odbrane shodno odredbi člana 15. stav 1. istog zakona sud je dužan cijeniti na isti način kao i dokaze tužilaštva, što se garantuje i članom 6. stav 3. tačka d.) Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda. Iz navedenih razloga predlaže ovom sudu da usvoji zahtjev za ponavljanje krivičnog postupka protiv osuđenog S.B. i da se u ponovljenom postupku sasluša A. P. u svojstvu svjedoka na okolnosti koje su iznesene u zahtjevu. Uz zahtjev dostavlja punomoć od 21.02.2020. godine i izjavu A. P. od 11.03.2020. godine ovjerenu pod brojem OPU-OV-1368/20.

Iz sadržaja izjave svjedoka A. P. od 11.03.2020. godine proizilazi da je izjavu dao nakon razgovora sa sinom osuđenog i braniteljice, te odlučio da iznese svoja saznanja o kritičnom događaju. U bitnom navodi da se toga dana nalazio u kafani „Kod S.“ čiji je vlasnik osoba pod nadimkom „K.“ koja se nalazi preko puta objekta u kome se desio kritični događaj, iz koga je nakon što je čuo pucnje sa još nekim osobama, istrčao vani i vidio oštećenog kako izlazi iz svog objekta i da nije primijetio da je ranjen, da je za ranjavanje saznao kasnije od osobe po nadimku „K.“ da je čuo da je oštećeni rekao: „Ubio sam ono govno, dobro pazite šta pričate pred policijom da ne bi i vas pobio“ i da je svojim uposlenicima prijetio da će im pobiti ženu, djecu i svu familiju. Pored toga navodi da zna da je oštećeni bio u Legiji stranaca, i da je inače bio naprasit i silan čovjek, da nikome nije davao pardona i da je sve u životu rješavao silom, da mu je V.Č. koji je bio očevidac događaja unutar objekta, sljedećeg dana ispričao što se desilo. Između ostalog, da je i njega oštećeni odgurnuo, da je ispod rafe uzeo pištolj i pucao unutar objekta, da se V. sakrio ispod stola, nakon čega više nije vidio šta se dešavalo, da mu je poznato da oštećeni nije htio izaći iz auta kada su ga dovukli u bolnicu i da je te prilike rekao da se osuđeni jednom izvukao u N. T., ali da je sada došao tamo gdje treba. Obrazložio je i razloge zbog čega nije ranije davao izjavu u vezi sa ovim događajem i pojasnio da ga policija nije pozivala, a da on nije mislio da saznanja koja ima, mogu biti od značaja za sam postupak, da je dao ovu izjavu jer ga je sin osuđenog zamolio da sve ovo ispriča advokatu i spreman je istu ponoviti pred sudom.

Članom 343. Zakona o krivičnom postupku propisani su uslovi za ponavljanje krivičnog postupka u korist osuđenog, prema kojoj se postupak, između ostalog, može ponoviti i ako su iznesene nove činjenice ili budu predloženi novi dokazi koji i pored dužne pažnje i opreza, nisu mogli biti predloženi na glavnom pretresu, pod uslovom da sami za sebe ili u vezi sa ranije izvedenim dokazima, mogu dovesti do oslobađanja osuđenog ili bi bio suđen po blažem krivičnom zakonu. Iz ove zakonske odredbe proizilazi da za ponavljanje postupka po ovom osnovu, moraju kumulativno biti ispunjena oba propisana uslova.

Odlučujući o zahtjevu za ponavljanje postupka ovaj sud je rješenjem od 17.06.2020. godine odbio zahtjev kao neosnovan, koje je povodom žalbe braniteljice osuđenog ukinuto rješenjem Vrhovnog suda Federacije BiH od 17.09.2020. godine, zbog počinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k.) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, jer nisu cijenjene činjenice i okolnosti iz zahtjeva u odnosu na to da li osuđeni i pored dužne pažnje i opreza, nije mogao predložiti saslušanje navedenog svjedoka na glavnom pretresu. Međutim, istim rješenjem odbijeni su žalbeni navodi da ovaj sud nije obrazložio zbog čega iskaz svjedoka P. A. ne bi mogao dovesti do oslobađanja osuđenog ili do njegovog kažnjavanja po blažem krivičnom zakonu i da bi iskaz ovog svjedoka doveo u vezu sa dokazima koji su provedeni u toku krivičnog postupka i da su zbog toga počinjenje

bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k.) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH. U tom pravcu Vrhovni sud navodi da „ iz obrazloženja pobijanog rješenja (strana 5.) slijedi da je prvostepeni sud iskaz svjedoka P. A. doveo u vezu sa dokazima koji su provedeni u toku krivičnog postupka, a potom naveo konkretne razloge zbog čega nalazi da iskaz svjedoka P. A. ne bi mogao dovesti do oslobađanja osuđenog ili do njegovog kažnjavanja po blažem krivičnom zakonu. Stoga se ne može prihvatiti žalbeni navod da pobijano rješenje u tom dijelu ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama i da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k.) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH (strana 2. četvrti pasus rješenja od 17.09.2020. godine). Na ovaj način Vrhovni sud prihvata stav ovog suda iz rješenja od 17.06.2020. godine da nije ispunjen jedan od 2 kumulativno propisana uslova iz člana 343. Zakona o krivičnom postupku.

Postupajući po uputama Vrhovnog suda iz rješenja od 17.09.2020. godine, rješenjem od 06.10.2020. godine zahtjev braniteljice je ponovo odbijen iz razloga što saslušanje predloženog svjedoka ne bi dovelo do bitno drugačijeg činjeničnog stanja koje bi rezultiralo oslobađajućom presudom, niti bi se na osuđenog mogao primijeniti blaži krivični zakon. I ovo rješenje je ukinuto rješenjem Vrhovnog suda broj 06 0 K 004287 20 Kž 5 od 02.02.2021.godine, iz razloga što ponovo nisu dati razlozi o odlučnim činjenicama u odnosu na to zašto smatra neprihvatljivim navode iz zahtjeva da i pored dužne pažnje i opreza, navedeni dokaz nije mogao biti predložen na glavnom pretresu i da je zbog toga ponovo počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k.) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH i naložio ovom sudu da u ponovljenom postupku otkloni navedenu bitnu povredu i donese pravilno i zakonito rješenje, nakon čega je rješenjem ovog suda od 26.02.2021. godine prijedlog ponovo odbijen jer nisu ispunjenje pretpostavke za ponavljanje postupka. I ovo rješenje je Vrhovni sud Federacije BiH ukinuo rješenjem 06 0 K 004287 20 Kž 6 od 14.06.2021. godine iz razloga što nisu dati odgovori na sva pitanja i tvrdnje braniteljice optuženog. Prvo, zbog čega neposredna saznanja A. P. u vezi sa izjavom oštećenog Z. J. nakon izlaska iz ugostiteljskog objekta, a kada se dovedu u vezu sa iskazima svjedoka A. S., V. Č. i I. K., nisu podobna da bi doveli do oslobađanja osuđenog ili osudu po blažem Krivičnom zakonu. Drugo, da nisu cijenjeni navodi iz zahtjeva koji se odnose na to da bi iskaz A. P. zajedno sa iskazima svjedoka I. K. , A. S. i V. Č. kao i iskazom osuđenog S. B., dat u svojstvu svjedoka, doveo do drugačijeg zaključka od onih iz prvostepene presude, odnosno da je kritične zgode prvi pucao oštećeni Z. J.. Treće, da nije odgovoreno na pitanje da li je postojala namjera i umišljaj osuđenog S. B. prilikom ulaska u ugostiteljski objekat da usmrti oštećenog i četvrti razlog za ukidanje rješenja je što nije dato obrazloženje zašto je oštećeni kritične zgode kod sebe imao oružje kojim je teško ranio osuđenog i da zbog navedenih propusta ponovo počinjena bitna povreda iz člana 312. stav 1. tačka k.) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, zbog čega Vrhovni sud nije mogao cijeniti žalbene navode u odnosu na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, a ovom sudu je naloženo da otkloni počinjenu bitnu povredu krivičnog postupka i nakon brižljive i savjesne ocjene svih relevantnih činjenica i okolnosti, donese pravilnu i zakonitu odluku.

Zbog potpuno oprečnih iskaza svjedoka A. S. i V. Č. koje su dali u istrazi i na glavnom pretresu, te dovodeći ih u vezu sa iskazima ostalih saslušanih svjedoka koji su svjedočili o događanjima ispred objekta koja su se dešavala neposredno prije kritičnog događaja, okolnostima unutar ugostiteljskog objekta i nakon kritičnog događaja, te sa sadržajem materijalnih dokaza, prvostepeni sud je poklonio vjeru

iskazima ovih svjedoka koje su dali pred Kantonalnim tužilaštvom u toku istrage. Za ovakav svoj stav sudeće vijeće je dalo jasne i razumljive razloge (strana 18 presude).

Naime, iz zapisnika od 21.10.2011. godine svjedok A. S. je jasno i određeno opisao događaj koji se desio na način da je čuo pucnjavu ispred ugostiteljskog objekta, viku i galamu ali nije razumio šta govore, da je 5-6 osoba ušlo unutar objekta i da su bili obučeni u crnu odjeću, sa „fantomkama“ na glavi. U odnosu na ovaj dio događaja, identičan iskaz u Tužilaštvu dao je svjedok V. Č. 28.10.2011. godine, koji je pored činjenica koje iznosi A.S. izjavljuje da su maskirane osobe bile naoružane, da su iznenada upali u objekat i da je u tom momentu on sjedio za istim stolom sa oštećenim Z. J., kome je na stolu bio upaljen laptop i da je neposrednoj blizini (oko 2m) bio i svjedok A. S., koji je radio kao konobar. Oba svjedoka su izjavili da je po ulasku u objekat, maskirana osoba koja je ušla prva, držala manji pištolj sivkaste boje i da je ta osoba prva zapucala prema stolu za kojim je sjedio oštećeni Z. J. i svjedok V. Č.. Pored toga svjedok V. Č. je naveo da se radilo o naoružanju zvani „kolutaš“, da prvi metak nije pogodio oštećenog, ali drugi jeste, nadalje svjedok A. S. tvrdi da je oštećeni ustao od stola, uzeo pištolj sa lijeve strane svojih leđa i pucao u pravcu maskiranih osoba, ali tek nakon što je prema njemu ispaljen prvi metak iz pištolja „kolutaš“. Saslušani svjedok I. K. je potvrdio da je sa svjedocima I. B. i S. M. 30.09.2011. godine bio u ugostiteljskom objektu na P. vlasništvo S. M. u čijoj se blizini nalazio i objekat oštećenog Z. J., da je u jednom momentu čuo neko tupkanje, pomislivši da djeca bacaju kamenje, da bi odmah zatim čuo pucnjavu i to više njih slabijih i jačih i da je imao osjećaj da meci idu i prema njima, da je bilo pojedinačne pucnjave iz pištolja i druge pucnjave čak i rafalne. zbog čega su iz bašte ušli u objekat u kome su se sakrili ispod stolova i iza šanka gdje su ostali dok se pucnjava nije smirila, da je neposredno iza toga došao konobar iz susjednog objekta koga poznaju po nadimku „P.“ koji im je rekao „ubiše Z., pomozite“, a na njihov upit ko je ubio, odgovorio da ne zna, nakon čega je otišao u objekat oštećenog u kome nije nikoga zatekao, da je dozivao oštećenog i predstavio se kao „M.“, da ga je pitao je li živ i predložio da siđe, ali oštećeni vjerovatno nije smio odmah sići, ali je kasnije ipak lagano sišao i sa sobom nosio automatsku pušku „Hekler“, da mu je oštećeni rekao da je ranjen i da je ispod rebara vidio jednu malu krvavu rupicu, te je pozvao vlasnika drugog objekta radi preveza, a u međuvremenu je došao inspektor M. B., nakon čega je oštećeni rekao da je ubio S. i da leži dole, te da misli da je oštećenog u bolnicu odvezao M. B..

Dovodeći u vezu izjavu A. P. sa iskazima svjedoka A. S., V. Č. datih u istrazi i I. K., koji su u bitnom dijelu interpretirani u prethodnom stavu, po ocjeni ovog vijeća, iskazi ovih svjedoka nisu dovedeni u sumnju izjavom A. P.. Iskazima ovih svjedoka sudeće vijeće je poklonilo vjeru u presudi ovog suda broj 06 0 K 004287 12 K od 24.12.2013. godine, čije činjenične i pravne zaključke u cijelosti prihvata i ovo vijeće. Jer, izjava A. P. od 11.03.2020. godine, na kojoj se bazira prijedlog za ponavljanje postupka, nije uticala na utvrđeno činjenično stanje u odnosu na događanja ispred ugostiteljskog objekta. Ovo iz razloga što svjedoci A. S. i V. Č. u iskazima iz istrage, u odnosu na događanja ispred ugostiteljskog objekta, konkretno u odnosu na pucnjavu ispred objekta prije ulaska maskiranih osoba, saglasno potvrđuju da su čuli pucnjavu i da su u objekat ušle maskirane osobe i to njih 5-6 i da je u tom momentu oštećeni sjedio za stolom, bez oružja u rukama. Ove navode u bitnom potvrđuje i svjedok I. K. Iz navedenih razloga iskaz A. P. na okolnosti događanja ispred ugostiteljskog objekta nije podoban da bi dovelo do oslobađanja osuđenog ili primjenu blažeg krivičnog zakona.

Saslušan u svojstvu svjedoka, optuženi S. B. je potvrdio navode optužbe da je skupa sa D. Š. kritičnog dana došao u objekat oštećenog, da bi s njim na miran način, razriješio nastale nesuglasice, da nije imao nikakav plan za počinjenje ovog djela, da je iza njih išlo još nekoliko auta u kojima su bile osobe koje je pozvao D. Š. a ne on, da su se svi parkirali prije mosta kod objekta „K.“, izašli iz auta i uputili se prema objektu oštećenog, da je pri ulasku u objekat vidio kod oštećenog pištolj, da on uvijek nosi bijeli kratki pištolj, koga je i tada imao kod sebe i izvadio da u momentu kada je kod oštećenog vidio pištolj, da mu je rekao „Z. nema pucanja, spusti oružje“ ali ga je oštećeni direktno gađao u glavu, ali je promašio i pogodio ga u stomak, od čega je pao na pod, a kako je pištolj već držao u ruci, opalio je u oštećenog jedna metak i da je zbog toga u bolnici rekao da mu je uzvratio i da je vjerovatno stradao od njegovog metka, da nije vidio da je oštećeni pao niti da je pogođen, ali je čuo pucnjavu, da je njegov pištolj ostao u objektu. Dalje navodi da je poznavao oštećenog kao naglog čovjeka koji je uvijek bio naoružan i da je s njim želio riješiti probleme, ali je on prvi pucao, da nije imao masku na licu jer je sam oštećeni rekao „M.“ i ostalim prisutnim da ga je ubio i da leži kod šanka, da su u objekat oštećenog ušli samo on i D. Š. i da pretpostavlja da su ostale osobe koje su došle s njima, bile naoružane. Međutim, po ocjeni ovog vijeća neosnovani su i navodi iz prijedloga da je na optuženog S. B. prvi pucao oštećeni Z. J. i da je optuženi pucao u nužnoj odbrani. Naime, svjedoci A. S. i V. Č., koji su jedini bili očevici događaja unutar objekat i to neposredno po ulasku maskiranih osoba, su saglasno potvrdili da je prema stolu za kojim je sjedio oštećeni i svjedok V. Č., prvo pucala jedna od maskiranih osoba i to sa pištoljem sive boje koga je svjedok V. Č. pobliže označio kao „kolutaš“ i da je tek nakon toga oštećeni Z. J. izvadio pištolj i pucao prema maskiranim osobama. Pored toga, optuženi se i nije izjašnjavalo o eventualnoj pucnjavi ispred objekta, nego iznosi svoje viđenje događaja unutar objekta.

O namjeri i umišljaju osuđenog S. B. da liši života oštećenog Z. J., sudeće vijeće je iznijelo svoj stav u presudi od 24.12.2013. godine koju je, osim u dijelu odluke o kazni, potvrdio Vrhovni sud Federacije BiH presudom broj 06 0 K 004287 14 Kž 3 od 25.02.2015. godine. Da bi vijeće u ovom postupku moglo izvesti drugačiji zaključak od sudećeg vijeća i Vrhovnog suda u žalbenom postupku u odnosu na umišljaj osuđenog, optuženi je morao predložiti podobne dokaze na osnovu kojih bi se, van razumne sumnje, mogao izvesti drugačiji zaključak. Međutim, iz samog iskaza optuženog proizilazi da je po prethodnom dogovoru sa D. Š. došao u Travnik u objekat oštećenog da bi s njim razjasnio nesuglasice, da je s njima došlo više osoba sa posebnim autima koji „vjerovatno“ bili naoružani i da su svi izašli pred objektom oštećenog, da kod sebe uvijek ima pištolj i da ga je nosio i toga dana i nakon što je ranjen, pucao u pravcu oštećenog. Konačno i svjedoci događaja u objektu, A. S. i V. Č. su saglasno izjavili da je na oštećenog prvo pucala jedna od više maskiranih osoba koje su naoružane ušle u objekat, i da je oštećeni tek tada izvadio svoj pištolj i pucao prema njima, što nesumnjivo potvrđuje namjeru i umišljaj osuđenog da liši života oštećenog Z. J.

Optuženi tvrdi da zna da je oštećeni uvijek bio naoružan, uostalom kao i on sam. Dakle, nije sporno da je optuženom ta činjenica bila poznata i u momentu kada je odlučio doći da sa oštećenim „raščisti“ nesporazume. Međutim, i pored toga je sa više maskiranih i naoružanih osoba došao naoružan u objekat oštećenog, pri čemu i ne spori da je i sam imao pištolj, koji uvijek nosi sa sobom. To je očito bio model ponašanja i oštećenog i osuđenog, što razjašnjava sporno pitanje na koje ukazuje Vrhovni sud, zbog čega je oštećeni kritične zgode bio naoružan.

Nesporno je da predloženi svjedok A. P. nije saslušan u postupku koji je prethodio donošenju pravomoćne osuđujuće presude, odnosno da se radi o novom dokazu i novim činjenicama za koje osuđeni i odbrana nisu mogli znati niti predložiti izvođenje ovog dokaza do okončanja glavnog pretresa. Stoga je ispunjen prvi uslov za ponavljanje pravomoćno okončanog krivičnog postupka u korist osuđenog propisan članom 343. stav 1. tačka c.) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH.

Iz navedenih razloga ovo vijeće i dalje ostaje kod stava iz prethodnih rješenja, prije svega iz rješenja od 17.06.2020. godine, da činjenice koje proizilaze iz izjave predloženog svjedoka od 11.03.2020. godine, a na kome se isključivo i temelji zahtjev za ponavljanje postupka, same za sebe niti u vezi sa drugim provedenim dokazima u ovom krivičnom postupku, ne bi dovele do oslobađanja osuđenog ili primjene blažeg krivičnog zakona. U tom pravcu ponovno ukazujemo na stav Vrhovnog suda iz rješenja broj 06 0 K 004287 20 Kž 4 od 17.09.2020. godine koji na strani 2. navodi da nisu osnovani žalbeni navodi braniteljice osuđenog, da ovaj sud nije dovoljno obrazložio zbog čega iskaz svjedoka A. P. ne bi mogao dovesti do oslobađanja osuđenog ili kažnjavanja po blažem krivičnom zakonu i da u tom rješenju nije doveden u vezu iskaz predloženog svjedoka sa dokazima koji su provedeni u toku krivičnog postupka od strane sudećeg vijeća. Vrhovni sud u istom rješenju zaključuje da nisu počinjene povrede krivičnog postupka iz člana 312. tačka 1. tačka k.) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH. Stoga je ovom vijeću, nejasno zbog čega isti sud u rješenjima od 02.02.2021.godine i 14.06.2021. godine, a u odnosu na iste navode iz prijedloga, zauzeo drugačiji stav.

Odbrana optuženog je i u toku prvostepenog postupka tvrdila da je optuženi Stipo Bavrka postupao u nužnoj obrani. Međutim, sudeće vijeće takav stav odbrane, a na osnovu ocjene provedenih dokaza, nije prihvatilo. Kako u prijedlogu nisu podneseni novi dokazi niti istaknute nove činjenice na okolnost postupanja u nužnoj obrani, ovo vijeće u cijelosti prihvata utvrđene činjenice i pravne razloge iz presude broj 06 0 K 004287 12 K od 24.12.2013. godine. Posebno imajući u vidu nespornu činjenicu da Vrhovni sud Federacije BiH presudom broj 06 0 K 004287 14 Kž 3 od 25.02.2015. godine nije uvažio žalbene navode istaknute u tom pravcu, osim što je preinačio odluku u o krivično pravnoj sankciji, dok je u preostalom dijelu prvostepena presuda je ostala neizmijenjena.

Stoga je, imajući u vidu odredbu člana 323. stav 1. tačka c.) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH prema kojoj uslovi za ponavljanje krivičnog postupka moraju biti kumulativno ispunjeni, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja po osnovu iz člana 346. stav 1. i člana 348. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH.

Zapisničar
Slađana Dujo

Predsjednik vijeća
Senad Begović

Pravna pouka:

Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba Vrhovnom sudu Federacije BiH.
Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od 3 dana od dana prijema rješenja i ne zadržava izvršenje rješenja.

